

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РОЗ'ЯСНЕННЯ З ПИТАНЬ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ

02 березня 2023 р.

Київ

№ 3-рр/дд

Антимонopolний комітет України, розглянувши подання Департаменту моніторингу і контролю державної допомоги від 15.02.2023 № 500-01/28-п,

ВСТАНОВИВ:

З метою узагальнення підходів до визначення належності до державної допомоги заходів із підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів для підтримки культури та збереження культурної спадщини (крім діяльності з виробництва та розповсюдження аудіовізуальних творів), оцінювання допустимості державної допомоги для підтримки культури та збереження культурної спадщини (крім діяльності з виробництва та розповсюдження аудіовізуальних творів) Комітет, з урахуванням норм національного законодавства й асquis Європейського Союзу, підготував роз'яснення з питань застосування законодавства у сфері державної допомоги суб'єктам господарювання для підтримки культури та збереження культурної спадщини (крім діяльності з виробництва та розповсюдження аудіовізуальних творів) (далі – культура та збереження культурної спадщини).

1. Підстави надання підтримки у сфері культури та охорони культурної спадщини

Статтею 11 Конституції України передбачено, що держава сприяє консолідації та розвиткові української нації, її історичної свідомості, традицій і культури, а також розвиткові етнічної, культурної, мовної та релігійної самобутності всіх корінних народів і національних меншин України.

Статтею 8 Закону України «Про культуру» визначено, що громадяни мають право на доступ до культурних цінностей та культурних благ. Право на доступ до культурних цінностей реалізується шляхом утримання або надання закладам культури державної підтримки з державного та місцевих бюджетів для забезпечення їх функціонування та доступності їх послуг для різних категорій населення.

Згідно з частиною першою статті 26 Закону України «Про культуру» джерелами фінансування закладів культури є:

кошти державного та місцевих бюджетів;

кошти, що надходять від господарської діяльності;

кошти, одержані від надання платних послуг згідно з основною діяльністю закладів культури;

доходи від реалізації в установленому порядку майна, надання в оренду майна;

кошти, одержані за роботи (послуги), виконані (надані) закладом культури на замовлення підприємств, установ, організацій та фізичних осіб;

благодійні внески, добровільні пожертвування, дарунки у вигляді коштів, матеріальних цінностей, нематеріальних активів, одержані від фізичних та юридичних осіб;

гранти вітчизняних і міжнародних організацій;

кошти, отримані державними і комунальними закладами культури як відсотки на залишок власних надходжень, отриманих як плата за послуги, що надаються ними згідно з основною діяльністю, благодійні внески та гранти і розміщених на поточних рахунках, відкритих у банках державного сектору;

інші не заборонені законодавством джерела.

Частиною другою статті 26 Закону України «Про культуру» передбачено, що заклади культури загальнодержавного та місцевого рівня базової мережі залежно від форми власності утримуються або отримують фінансову підтримку відповідно за рахунок коштів Державного бюджету України, бюджету Автономної Республіки Крим, інших місцевих бюджетів, а також коштів установ, організацій, громадян та їх об'єднань.

Відповідно до частини першої статті 38 Закону України «Про охорону культурної спадщини» фінансування охорони культурної спадщини здійснюється за рахунок коштів загального і спеціального фондів Державного бюджету України, бюджету Автономної Республіки Крим, місцевих бюджетів.

Відповідно до пункту 10 частини першої статті 87 Бюджетного кодексу України до видатків, що здійснюються з Державного бюджету України (з урахуванням особливостей, визначених пунктом 5 частини другої статті 67¹ цього Кодексу), належать видатки на культуру і мистецтво.

Згідно з пунктом 5 частини першої статті 89 Бюджетного кодексу України до видатків, що здійснюються з бюджетів сільських, селищних, міських територіальних громад, належать видатки на державні культурно-освітні та театральні-видовищні програми (сільські, селищні та міські палаци і будинки культури, клуби, центри дозвілля, інші клубні заклади, бібліотеки, театри, музеї, виставки, центри культурних послуг, мистецькі школи, студії, інші заклади культури, включаючи заклади та установи комунальної власності, яким надано статус академічних, національних), зоопарки комунальної власності.

Відповідно до підпунктів «а», «б», «в» пункту 5 частини першої статті 90 Бюджетного кодексу України до видатків, що здійснюються з бюджету Автономної Республіки Крим і обласних бюджетів, належать видатки на культуру і мистецтво:

а) державні культурно-освітні програми (національні, державні, республіканські Автономної Республіки Крим та обласні заповідники, бібліотеки, музеї та виставки, включаючи заклади та установи комунальної власності, яким надано статус національних);

б) державні театральні-видовищні програми (філармонії, художні, музичні колективи і ансамблі, театри, концертні і циркові організації, палаци, будинки культури, інші заклади національного, державного, республіканського Автономної Республіки Крим і обласного значення, інші заклади та заходи в галузі мистецтва, включаючи заклади та установи комунальної власності, яким надано статус національних);

в) інші державні культурно-мистецькі програми.

Згідно з пунктами 6 і 9 частини першої статті 91 Бюджетного кодексу України до видатків місцевих бюджетів, що можуть здійснюватися з усіх місцевих бюджетів, належать відповідно: видатки на культурно-мистецькі програми місцевого значення й видатки на типове проектування, реставрацію та охорону пам'яток архітектури.

Відповідно до пункту 3 «д» статті 262, пункту 1 статті 267 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода про асоціацію), пункту 4 частини першої та частини другої статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (далі – Закон), постановою Кабінету Міністрів України від 20.01.2023 № 52 затверджено критерії оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для підтримки культури та збереження культурної спадщини (далі – Критерії).

2. Визначення належності до державної допомоги заходів із підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів для підтримки культури та збереження культурної спадщини

Відповідно до пункту 1 частини першої статті 1 Закону державна допомога суб'єктам господарювання (далі – державна допомога) – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.

Отже, підтримка є державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:

- підтримка надається суб'єкту господарювання;
- підтримка здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;
- підтримка створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;
- підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

У разі надання підтримки суб'єктам господарювання для підтримки культури та збереження культурної спадщини за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, така підтримка може містити ознаки державної допомоги.

Згідно з нормами національного законодавства про державну допомогу суб'єктам господарювання (пункт 4 частини другої статті 6 Закону) та відповідно до пункту 3 «d» статті 262 Угоди про асоціацію, статті 107 (3) (d) Договору про функціонування Європейського Союзу (далі – ДФЄС)) державна допомога для підтримки культури та збереження культурної спадщини може бути визнана допустимою.

Слід зазначити, що згідно зі статтею 264 Угоди про асоціацію Сторони домовились, що вони застосовуватимуть статті 262, 263 (3) або 263 (4) цієї Угоди з використанням як джерела тлумачення критеріїв, що впливають із застосування статей 106, 107 та 93 ДФЄС, зокрема відповідну судову практику Суду Європейського Союзу, а також відповідне вторинне законодавство, рамкові положення, керівні принципи та інші чинні адміністративні акти Союзу.

Відповідно до пункту 33 розділу 2.6 «Культура та культурна спадщина, у тому числі природоохоронна діяльність» Повідомлення Європейської комісії щодо поняття державної допомоги згідно зі статтею 107 (1) ДФЄС (далі – Повідомлення Комісії ЄС) культура – це засіб вираження самобутності, цінностей та ідей, які відображають та формують народи Союзу. Сфера культури та збереження культурної спадщини охоплює велике різноманіття напрямів і видів діяльності, зокрема музеї, архіви, бібліотеки, культурно-мистецькі центри або простори, театри, оперні театри, концертні зали, археологічні пам'ятки, пам'ятники, історичні місця та будівлі, звичаї та ремесла, фестивалі та виставки, а також освітні заходи культурно-мистецького спрямування.

Згідно з пунктом 34 розділу 2.6 Повідомлення Комісії ЄС, беручи до уваги особливий характер сфери, деякі види діяльності, пов'язані з культурою, культурною спадщиною та охороною природи, можуть мати некомерційну організацію і, відповідно, бути неекономічними за своєю суттю. Внаслідок цього державне фінансування таких видів діяльності не вважається державною допомогою. Комісія вважає, що державне фінансування діяльності з підтримки культури та збереження культурної спадщини, яка перебуває у безкоштовному доступі для громадськості, переслідує суто соціально-культурну мету, що є неекономічною за своєю суттю. Аналогічно той факт, що відвідувачі культурної установи або учасники діяльності з підтримки культури або збереження культурної спадщини, включно з охороною природи, відкритої для широкого загалу, мають сплатити грошовий внесок, який покриває лише частку реальних витрат, не впливає на неекономічний характер такої діяльності, оскільки це не вважається справжньою платою за надану послугу.

Натомість діяльність з підтримки культури або збереження культурної спадщини (включно з охороною природи), яка переважно фінансується за рахунок плати, що стягується з відвідувачів або користувачів, або за допомогою інших комерційних механізмів (наприклад, комерційні виставки, кінотеатри, комерційні музичні заходи та фестивалі, а також школи мистецтв, які фінансуються переважно за рахунок плати за навчання), має вважатися економічною. Так само діяльність з підтримки культури або збереження культурної спадщини, вигоду від якої отримують виключно певні суб'єкти господарювання, а не громадськість (наприклад, відновлення історичної будівлі, яка використовується приватною компанією), має вважатися економічною.

Відповідно до пункту 14 Висновку Комітету регіонів Європейського Союзу про державну допомогу та послуги загального економічного інтересу (2017/C 088/05) Комітет регіонів Європейського Союзу підтримує думку, що правила державної допомоги не застосовуються до підтримки певних культурних заходів некомерційного характеру, які надаються населенню безкоштовно або за плату, яка покриває до 50 відсотків витрат такого підприємства.

Зазначаємо, що пунктом 4 Критеріїв, зокрема, передбачено, що підтримка суб'єктів господарювання, доходи яких від провадження діяльності у сфері культури та охорони культурної спадщини покривають до 50 відсотків витрат для провадження такої діяльності, є такою, що спрямована на виконання соціально-культурної мети та на провадження неекономічної діяльності.

Для розрахунку розміру питомої ваги витрат, які покриватимуться за рахунок надання платних послуг, інших доходів (без урахування підтримки за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів) від провадження діяльності з метою підтримки культури та збереження культурної спадщини, необхідно враховувати витрати як на операційну, так і на інвестиційну діяльність з метою підтримки культури та збереження культурної спадщини. Крім того, цей показник необхідно відстежувати протягом усього терміну надання підтримки.

Отже, діяльність у сфері культури та збереження культурної спадщини, що є неоплачуваною для кінцевих споживачів або дохід від якої (без урахування підтримки за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів) покриває до 50 відсотків витрат для провадження такої діяльності, є неекономічною. Відтак підтримка, що спрямовується на таку діяльність, не спотворює і не загрожує спотворенням економічної конкуренції, а тому не є державною допомогою.

3. Оцінювання допустимості державної допомоги для конкуренції, що надається для підтримки культури та збереження культурної спадщини

Пунктом 4 частини першої статті 6 Закону передбачено, що державна допомога може бути визнана допустимою, якщо вона надається, зокрема, для підтримки культури та збереження культурної спадщини, якщо вплив такої державної допомоги на конкуренцію є неістотним.

Критеріями визначаються умови, за яких державна допомога для підтримки культури та збереження культурної спадщини є допустимою.

Слід зазначити, що Критерії були розроблені з урахуванням, зокрема, положень статті 264 Угоди про асоціацію, статті 53 «Допомога для культури та збереження спадщини» розділу 11 «Допомога для культури та збереження спадщини» Регламенту Комісії (ЄС) від 17.06.2014 № 651/2014 про визнання окремих категорій допомоги сумісними з

внутрішнім ринком при застосуванні статей 107 та 108 ДФЄС (зі змінами) (далі – Регламент Комісії (ЄС) № 651/2014 від 17.06.2014)¹.

До затвердження Кабінетом Міністрів України Критеріїв Комітет оцінював допустимість державної допомоги для підтримки культури та збереження культурної спадщини відповідно до умов, передбачених статтею 53 «Допомога для культури та збереження спадщини» розділу 11 «Допомога для культури та збереження спадщини» Регламенту Комісії (ЄС) від 17.06.2014 № 651/2014.

Згідно з пунктом 4 Критеріїв до категорій отримувачів державної допомоги за цими критеріями належать суб'єкти господарювання, які одночасно відповідають таким ознакам:

1) провадять діяльність з метою підтримки культури та збереження культурної спадщини, зокрема ті, що належать до креативних індустрій у зазначеній сфері (крім діяльності з виробництва та розповсюдження аудіовізуальних творів), дохід від якої (без урахування підтримки за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів) покриває більше 50 відсотків витрат для провадження такої діяльності;

2) є суб'єктами господарювання, які не перебувають у скрутному становищі.

Пунктом 12 Критеріїв визначено напрями та об'єкти, на надання яких державна допомога для підтримки культури та збереження культурної спадщини є допустимою, зокрема на забезпечення діяльності закладів культури, суб'єктів діяльності у сфері культури, щойно виявлені об'єкти культурної спадщини, пам'ятки культурної спадщини та культурні цінності, природну спадщину, яка пов'язана з культурною спадщиною або якщо таку спадщину офіційно визнано культурною чи природною спадщиною, території та об'єкти природно-заповідного фонду, елементи нематеріальної культурної спадщини; культурно-мистецькі заходи, творчі програми та проекти у сфері культури, діяльність у сфері культури та спеціалізованої мистецької освіти тощо.

У пунктах 14 та 16 Критеріїв наведено вичерпний перелік витрат, що можуть бути відшкодовані отримувачам державної допомоги (допустимі витрати) як інвестиційна та/або операційна державна допомога для підтримки культури та збереження культурної спадщини.

Разом із цим згідно з пунктом 15 Критеріїв максимальний розмір інвестиційної допомоги для підтримки культури та збереження культурної спадщини не повинен перевищувати різниці між допустимими витратами та операційним прибутком від інвестицій; згідно з пунктом 17 Критеріїв максимальний розмір операційної допомоги для підтримки культури та збереження культурної спадщини не повинен перевищувати суми, необхідної для покриття операційних збитків та отримання обґрунтованого прибутку за відповідний період.

При цьому пунктом 18 Критеріїв передбачено можливість встановлення максимального розміру державної допомоги на рівні 80 відсотків допустимих витрат (альтернатива застосуванню зазначених у пунктах 15 та 17 цих Критеріїв способів розрахунку).

Для таких видів діяльності, як створення, виготовлення, розповсюдження, відтворення, виконання, переробка, переклад, оцифрування та опублікування літературних та/або музичних творів, максимальний розмір державної допомоги не повинен перевищувати суми, обчисленої як різниця між допустимими витратами та доходами, узгодженими з їх розміром на момент надання такої допомоги, або в розмірі 70 відсотків допустимих витрат (пункт 19 Критеріїв).

¹ Розділ 11 «Допомога для культури та збереження спадщини» Регламенту Комісії (ЄС) № 651/2014 від 17.06.2014 також містить статтю 54 «Програми допомоги для аудіовізуальних творів», тобто в разі надання державної допомоги для цілі підтримки культури та збереження культурної спадщини безпосередньо для аудіовізуальних творів, що є культурним продуктом, умови надання такої державної допомоги повинні відповідати положенням, викладеним у цій статті (у разі відсутності в національному законодавстві відповідних критеріїв).

Критеріями також встановлено умови та спосіб розрахунку сукупного розміру державної допомоги, а також інші вимоги, дотримання яких є обов'язковим для надання допустимої для конкуренції державної допомоги для підтримки культури та збереження культурної спадщини.

Пунктом 11 Критеріїв передбачено, що після прийняття рішення про надання державної допомоги надавач державної допомоги на власному офіційному веб-сайті оприлюднює таку інформацію: підстави для надання державної допомоги, дата початку надання державної допомоги, найменування отримувача державної допомоги, найменування та зміст діяльності чи проекту, на які надається відповідна державна допомога, загальний обсяг державної допомоги та її частка в загальному бюджеті діяльності чи проекту, на який надається державна допомога. Наведена інформація повинна бути доступною для громадськості без обмежень та зберігатися в надавача державної допомоги протягом 10 років.

Приклад застосування законодавства про державну допомогу суб'єктам господарювання щодо державної допомоги для підтримки культури та збереження культурної спадщини

Комітет прийняв рішення щодо підтримки у формі капітальних трансфертів, яку надає надавач державної допомоги (далі – Надавач) комунальному підприємству (далі – комунальне підприємство, Отримувач) з метою проведення капітального ремонту будівель комунальної власності, у яких розташовані кінотеатри (далі – Рішення).

Комітет встановив, що підтримка є державною допомогою, оскільки кумулятивно дотримано чотири умови державної допомоги згідно із Законом.

Оцінку допустимості такої державної допомоги для конкуренції Комітет здійснював, зокрема, з урахуванням пункту 4 частини першої статті 6 Закону, положень статті 262 Угоди про асоціацію, відповідно до статті 53 Регламенту Комісії (ЄС) № 651/2014 від 17.06.2014.

За результатами вищезгаданої оцінки Комітет у Рішенні встановив, що державна допомога є допустимою за умови виконання Надавачем зобов'язань, а саме:

- для культурних цілей повинно використовуватися щонайменше 80 відсотків часу чи площі приміщень кінотеатрів Отримувача на рік;

- витрати за рахунок державної допомоги повинні спрямовуватися виключно на будівництво (капітальні ремонти кінотеатрів, підготовку проектної документації, виконання експертизи проекту будівництва) та придбання відповідного обладнання для модернізації;

- вказані вище витрати не можуть покриватися за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів відповідно до інших програм та індивідуальних заходів державної допомоги;

- Отримувач має покрити за власні кошти витрати, які відповідно до пункту 6 статті 53 Регламенту Комісії (ЄС) № 651/2014 від 17.06.2014 не є допустимими витратами для інвестиційної допомоги;

- забезпечити ведення Отримувачем окремого бухгалтерського обліку за кожним видом діяльності таким чином, що забезпечується належний розподіл доходів і витрат на надання послуг, на які спрямовується державна підтримка, і на надання інших послуг;

- забезпечити проведення щорічного аудиту бухгалтерського обліку та фінансової звітності Отримувача згідно із чинним законодавством;

- забезпечити проведення періодичного контролю Надавачем (принаймні один раз на рік) фактичних обсягів операційного прибутку від отриманої допомоги у вигляді капітальних трансфертів, отриманих Отримувачем, а в разі перевищення обсягів зазначеного прибутку над прогнозованим забезпечити повернення отриманої державної допомоги в місцевий бюджет міста Києва в розмірі такого перевищення;

- Надавачеві розробити механізм контролю уникнення надання державної допомоги в надмірному обсязі шляхом відшкодування отримання Отримувачем сум податкового

кредиту з ПДВ від операцій, пов'язаних із капітальним ремонтом та придбанням обладнання за рахунок державної допомоги, а в разі такого відшкодування забезпечити повернення отриманої державної допомоги в місцевий бюджет у розмірі такого відшкодування.

Відповідно до Рішення максимальний розмір державної допомоги надається Отримувачу без врахування розміру операційного прибутку (згідно з пунктом 6 статті 53 Регламенту Комісії (ЄС) № 651/2014 від 17.06.2014 для інвестиційної державної допомоги обсяг допомоги не повинен перевищувати різниці між допустимими витратами та операційною вигодою інвестиції (тобто операційним прибутком від інвестиції)).

Надавач, у свою чергу, виконав зобов'язання, встановлені резолютивною частиною Рішення, на підтвердження чого надав інформацію, зокрема:

- Надавач запровадив механізм обліку часу та площі використання приміщень кінотеатрів для культурних цілей, згідно з яким Отримувач щорічно протягом здійснення основної діяльності має використовувати для культурних цілей щонайменше 80 (вісімдесят) відсотків часу використання чи площі приміщень кінотеатрів;

- кошти з бюджету міста надходять на спеціальний рахунок Отримувача, відкритий у відповідному Головному Управлінні Державної казначейської служби України, та сплачуються постачальнику тільки за фактично виконані роботи; Отримувач веде бухгалтерський облік коштів, отриманих із бюджету та державних цільових фондів, згідно з Інструкцією про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України № 291 від 30.11.1999, а саме із застосуванням таких субрахунків: субрахунок 482 «Кошти з бюджету та державних цільових фондів» (капітальні трансферти); субрахунок 631/5 – розрахунок з постачальниками за товари (роботи, послуги) за рахунок цільової фінансової допомоги; субрахунок 6412 – податковий кредит;

- Отримувач запровадив ведення окремого бухгалтерського обліку за кожним видом діяльності таким чином, щоб забезпечувався належний розподіл доходів і витрат на надання послуг, на які спрямовується державна допомога, і на надання інших послуг;

- з метою недопущення перевищення максимального розміру допустимої державної допомоги Надавач забезпечив проведення перевірок фактичних обсягів операційного прибутку Отримувача раз на рік згідно з річною фінансовою звітністю цього підприємства;

- відповідно до запровадженого механізму проведення перевірок фактичних обсягів операційного прибутку Отримувача в разі перевищення обсягів операційного прибутку від отриманої державної допомоги у формі капітальних трансфертів над прогнозованим, передбачено повернення отриманої державної допомоги в місцевий бюджет у розмірі такого перевищення;

- забезпечується проведення щорічного аудиту бухгалтерського обліку та фінансової звітності Отримувача згідно із чинним законодавством;

- Надавач у відповідному розпорядчому акті зазначив, що в разі відшкодування отриманих комунальним підприємством сум податкового кредиту з ПДВ від операцій, пов'язаних із капітальним ремонтом та придбанням обладнання за рахунок державної допомоги, буде забезпечено повернення отриманої державної допомоги в місцевий бюджет у розмірі такого відшкодування.

Враховуючи наведене, керуючись статтями 3 і 7 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтею 8 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», з урахуванням Критеріїв оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для підтримки культури та збереження культурної спадщини, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 20.01.2023 № 52, acquis Європейського Союзу, Антимонопольний комітет України надає такі

РОЗ'ЯСНЕННЯ:

1. Підтримка на здійснення неоплачуваної для кінцевих споживачів діяльності у сфері культури та охорони культурної спадщини або якщо доходи від провадження такої діяльності покривають до 50 відсотків витрат для її провадження, є такою, що спрямована на виконання соціально-культурної мети та на провадження неекономічної діяльності і, відповідно, **не є державною допомогою** відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

2. Підтримка в будь-якій формі суб'єктів господарювання, що провадять діяльність з метою підтримки культури та збереження культурної спадщини, зокрема ті, що належать до креативних індустрій у зазначеній сфері, дохід від якої (без урахування підтримки за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів) покриває більше 50 відсотків витрат для провадження такої діяльності, **містить ознаки державної допомоги** та потребує подання повідомлення до Антимонопольного комітету України згідно зі статтею 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та відповідно до Порядку подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04.03.2016 № 2-рп, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 04.04.2016 за № 501/28631 (зі змінами)².

Умови допустимості державної допомоги для підтримки культури та збереження культурної спадщини (крім діяльності з виробництва та розповсюдження аудіовізуальних творів) визначені Критеріями оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для підтримки культури та збереження культурної спадщини, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 20.01.2023 № 52.

Голова Комітету

Ольга ПІЩАНСЬКА

² Відповідно пункту 5² розділу 9 «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (у редакції згідно із Законом України «Про внесення зміни до пункту 5² розділу 9 «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» щодо застосування його положень в період дії воєнного стану» від 01.04.2022 № 2175-IX) надавачі державної допомоги звільняються від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу та про пропозиції щодо внесення змін до умов чинної державної допомоги, якщо така державна допомога надається під час дії воєнного стану та протягом одного року після його припинення або скасування.